

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118239372
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6118239372.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 559,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/54/2018-132 zo dňa 24. apríla 2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/54/2018-177 zo dňa 7.10.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/54/2018-132 zo dňa 24. apríla 2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/54/2018-177 zo dňa 7.10.2020 v napadnutom výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, a vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 559,- Eur do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 87 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok. V odôvodnení okresný súd poukázal na žalobu, ktorou si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 559,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 559,-Eur od 08.02.2018 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Po skutkovej stránke žalobca žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 22.10.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW X5, EČV: LM075CB, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená spoločnosť BELIDEA, s.r.o., IČO: 35810971, so sídlom Bobrovec 909, 032 21 Bobrovec. Ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Mercedes Vito, EČV: MT571BS, v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 1780125631. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 84/2017 zo dňa 15.11.2017, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky BMW X3, EČV: BL095PC. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2017082 zo dňa 24.11.2017, splatnú dňa 01.12.2017, na sumu 1.275,- Eur bez DPH. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 15.11.2017 do 24.11.2017, t.j. 10 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 125,- Eur bez DPH. V sume 1.275,- Eur bez DPH je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 25,- Eur bez DPH. Poškodený dňa 24.11.2017 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu

v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 1780125631 zo dňa 22.10.2017 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.275,- Eur bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými, na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 29.11.2017. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.01.2018 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 25.01.2018 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 716,- Eur bez DPH. Žalovaný odôvodnil krátenie poistného plnenia vyjadrením, v zmysle ktorého je výška plnenia určená na základe prieskumu trhu. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 23.01.2018 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 08.02.2018, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 19.03.2018 platobný rozkaz pod sp.zn.10Up/129/2018, ktorým v celom rozsahu vyhovel návrhu žalobcu, proti ktorému žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odpor. Žalovaný v odpore uviedol, že pri likvidácii nároku poškodeného sa riadil kritériom nutnosti a účelnosti jednak z pohľadu nevyhnutnej dĺžky prenájmu, ako aj ceny za prenájom obdobného motorového vozidla. Vo svojom vyjadrení žalovaný poukázal, že postupoval v súlade s judikátom R 7/1992, v zmysle ktorého je žalovaný z hľadiska rozsahu náhrady škody povinný posudzovať, či a v akom rozsahu bolo prenajatie motorového vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti daného prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na prenajatie náhradného motorového vozidla, zodpovedajúce motorovému vozidlu poškodeného. Taktiež žalovaný poukázal na znenie § 442 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/3/2015 je potrebné výšku škody, za ktorú zodpovedá žalovaný, stanoviť s ohľadom na obvyklé ceny obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovaný poukázal, že pri likvidácii nároku - výpočte výšky náhrady škody vychádzal z doloženej faktúry vystavenej na sumu 1 530,- Eur od žalobcu. Nakoľko denný nájom podľa názoru žalovaného bol neprímeraný, bol priznaný denný nájom za náhradné motorové vozidlo na základe prieskumu trhu za motorové vozidlo BMW 525d, BMW 435x Drive, BMW 318 D Limousine. Prieskumom trhu žalovaný zistil, že priemerná cena nájmu za motorové vozidlo bola 71,60 Eur/1 deň. Pri výpočte priemernej ceny nájmu žalovaný vychádzal z cien denného nájmu v autopožičovniach v rozpätí od 73,- Eur do 75,- Eur. Oprávnená výška za nájom motorového vozidla BMW bola žalobcom vyčíslená na sumu 716 Eur. Žalobca musí preukázať, že náhradné motorové vozidlo bolo do výšky nájomného požičané účelne a nielen aby žalobca zarobil na nájme motorového vozidla. Skutočnosť, že žalobca sa rozhodol zapožičať si vozidlo BMW X3 za cenu zjavne vyššiu než bola priemerná cena nájmov porovnateľného vozidla, nezakladá povinnosť takúto škodu mu nahradiť, pričom žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého poškodený má právo na náhradu len primeraných, nie akýchkoľvek nákladov za nájom motorového vozidla. Ďalej žalovaný uviedol, že do ceny za prenájom motorového vozidla BMW X3 si žalobca zahrnul aj poplatok vo výške 30 Eur za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla. Žalovaný poukazuje na to, že sumu vo výške 30 Eur je možné považovať za bežnú prevádzku, ktorú by si poškodený musel vykonávať vo vlastnej rézii, a nejedná sa teda o nutný dôsledok danej poistnej udalosti, preto žalobcovi nevzniká nárok na náhradu tejto sumy. Táto položka dokonca nevyplýva ani zo Zmluvy o nájme č. 84/2017 zo dňa 15.11.2017, je tam len stručný odkaz na všeobecné obchodné podmienky prenajímateľa, s ktorými poškodený - nájomca bezvýhradne súhlasil, no tieto neboli priložené k žalobe. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje žalovaný žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný, nakoľko cena za nájom značne prevyšuje cenu za nájom motorového vozidla BMW X3 v danom mieste a čase. Okrem toho žalovaný namieta žalobcom uplatnený úrok z omeškania, nakoľko poisťovateľ si listom zo dňa 23.01.2018 splnil svoju povinnosť uloženú mu v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381 /2001 Z. z. a poskytol žalobcovi plnenie vo výške 716 Eur a vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nebolo možné poskytnúť plnenie vo výške 559 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Okresný súd vo vzťahu k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že žalobca si uplatnil právo ako postupník, ktorý mal nadobudnúť žalovanú pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.11.2017. Podľa tohto oznámenia poškodená spoločnosť BELIDEA

s.r.o., Bobrovec, oznámila žalovanému postúpenie predmetnej pohľadávky žalobcovi. V konaní nebolo sporné, že sa oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Okresný súd vo všeobecnej rovine konštatoval, že postúpením pohľadávky dochádza ku zmene jedného zo subjektov záväzkového vzťahu, a to konkrétne ku zmene veriteľa, pričom voči dlžníkovi je postúpenie účinné po doručení oznámenia postupcu o tom, že k postúpeniu došlo. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. S poukazom na uvedené vyhodnotil okresný súd námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako nedôvodnú.

4. Okresný súd mal dokazovaním preukázané, že dňa 22.10.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW X5, EČV: LM075CB, ktorého držiteľom bola poškodená spoločnosť BELIDEA, s.r.o. Ku vzniku škody došlo prevádzkou vozidla Mercedes Vito, ktoré bolo v danom čase povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený bol v dôsledku poškodenia vozidla nútený dať si vozidlo opraviť do servisu a v dôsledku poistnej udalosti užíval náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb. Poškodený nedisponoval žiadnym iným vhodným motorovým vozidlom, a preto si zapožičal náhradné vozidlo u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 84/2017 zo dňa 15.11.2017. V zmluve bol dohodnutý prenájom vozidla na obdobie od 15.11. do 24.11.2017 za denné nájomné vo výške 150,- Eur. Za nájom vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2017082 splatnú dňa 1.12.2018 na sumu 1.275,- Eur bez DPH. Tieto skutočnosti medzi stranami neboli sporné. Z oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 23.1.2018 je zrejmé, že žalovaný uznal nárok na náhradu titulom nákladov na prenájom vozidla v rozsahu 10 dní, pričom spornou bola výška denného nájomného, ktorá predstavovala 125,- Eur bez DPH. Žalovaný znížil poistné plnenie a za primerané náklady na náhradné vozidlo považoval sumu 71,60 Eur bez DPH na deň a tiež znížil plnenie o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, ktorý nepovažoval za skutočnú škodu. Nepriзнaná časť nákladov za nájom vozidla tak predstavuje sumu 559,- Eur.

5. Podľa okresného súdu sa škoda definovaná ako nájomné za požičanie náhradného vozidla kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Okresný súd mal preukázané, že poškodený si prenajal vozidlo na nevyhnutnú dobu 10 dní, pričom obvyklosť výšky nájomného bola preukázaná listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca, a to cenníkmi autopožičovní v meste Žilina, podľa ktorých sa cena pohybuje v rozpätí od 115,- Eur až do 160,- Eur bez DPH. Okresný súd tak výšku 125,- Eur bez DPH za deň považoval za primeranú výšku nájomného, a to aj s poukazom na uzatvorenú Zmluvu o prenájme č. 84/2017. Súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky, podľa ktorých bol nájomca povinný uhradiť prenajímateľovi aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 25,- Eur bez DPH. Okresný súd prenájom vozidla považoval za náklady, ktoré poškodený vynaložil v súvislosti so vznikom škody za účelom zabezpečenia bežných životných potrieb, tak aby na týchto nebol obmedzený práve vznikom škody. Poškodený bol k zapožičaniu vozidla donútený vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil, ale do ktorej sa dostal vinou klienta žalovaného, t.j. poškodenému bol tento stav vnútený. Náhrada nákladov za používanie náhradného vozidla reparuje poškodenému stav, keď z titulu poistnej udalosti nemohol používať svoje vozidlo. Za skutočnú škodu sa pritom považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní preukázal. V konaní tiež žalovaný predložil cenníky autopožičovní, z ktorých vyplýva cena za prenájom motorových vozidiel a podľa ktorých by poškodený musel zložiť aj depozit za prenájom motorového vozidla. Okresný súd uviedol, že tieto cenníky preukazujú náklady za požičanie vozidla v inom kraji, než v kraji, v ktorom došlo ku vzniku poistnej udalosti. Okresný súd poukázal na rozhodovaciu prax, že poškodený nemá právnu povinnosť hľadať najlacnejšiu požičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov. Podľa okresného súdu žalovaný nepreukázal dôvodnosť zníženia nájomného ani dôvodnosť nepriзнania poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla a tvrdenia žalovaného v tomto smere považoval za neopodstatnené. Okresný súd pritom poukázal na to, že uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Žalovaný nepreukázal dôvodnosť obrany, ktorú vyjadril vo svojich vyjadreniach ohľadom primeranosti výšky nájomného a zníženia priznaného nájomného o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Okresný súd preto zaviazal žalovaného na zapltenie žalovanej istiny.

6. Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania okresný súd rozhodol o zamietnutí žaloby. Vychádzal pritom zo záverov rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého peňažná sankcia v podobe

úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) Zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania. Rovnako v tejto časti zohľadnil okresný súd závery vyplývajúce už z časovo predchádzajúceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/158/2016 zo dňa 04.06.2016, podľa ktorých odvolací súd zastáva názor, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) predmetného zákona v trojmesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná, a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté; relevantné tak nie ako mala resp. mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Uvedené možno odvodiť aj zo znenia Smernice ES týkajúcej sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, podľa ktorej členské štáty zavedú povinnosť podporenú primeranými, účinnými a systematickými finančnými a inými rovnocennými správnymi sankciami, že do troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovní osobe, ktorá spôsobila škodu, alebo jej likvidačnému zástupcovi: a) poisťovňa osoby, ktorá spôsobila nehodu alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnený návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody sú vyčíslené, alebo b) poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená alebo škody nie sú úplne vyčíslené. Omeškanie škodcu je potrebné vyvodzovať výlučne z jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi na základe ustanovenia § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 563 Občianskeho zákonníka, teda v závislosti od toho, či si škodca splnil svoj záväzok včas a omeškanie odporcu ako poisťovateľa s vyplatením poistného plnenia je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 6, 7, a 8 Zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je u poisťovateľa viazané na nesplnenie jeho povinnosti uloženej mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Súd pri rozhodovaní o zamietnutí žaloby pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vychádzal nielen z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2011 zo dňa 22.11.2018, ale taktiež v pomeroch tejto veci z úpravy § 11 ods. 6 písm. b), ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. a v skutkovej rovine z obsahu listinného dôkazu, oznámenia žalovaného zo dňa 23.01.2018 (viď. čl. 16) v spojení s nespornou skutkovou okolnosťou vyplatenia plnenia poškodenému v rozsahu 716,- Eur bez DPH. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vystavenia označeného oznámenia s obsahom, ako vyplýva z jeho písomného vyhotovenia a čiastočného plnenia v zmysle tohto oznámenia a s poukazom na aplikáciu § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. okresný súd konštatuje nedôvodnosť uplatneného práva na zaplatenie úroku z omeškania, nakoľko si poisťovateľ splnil zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) citovaného zákona, kedy poškodenému zaslal písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie, a teda nedošlo ku vzniku sankcie úrokov z omeškania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti následne rozhodol o zamietnutí žaloby pokiaľ sa týka uplatneného úroku z omeškania.

7. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že žaloba bola čiastočne zamietnutá, avšak rozsah zamietnutia sa týka menšej časti, v dôsledku čoho stranou v konaní úspešnou bol žalobca. Žalobca tak má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu čistého úspechu žalobcu v tomto konaní. Okresný súd vyčísľil čistý úspech žalobcu podľa pomeru uplatnenej pohľadávky žalobcu na zaplatenie istiny a úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia okresného súdu, teda 24.04.2019 a pohľadávky žalobcovi priznanej v rozsahu 559,- Eur istiny. Čistý úspech žalobcu po odpočte jeho neúspechu tak predstavuje 87 %, v ktorom rozsahu bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

8. Proti rozsudku okresného súdu, a to proti výroku, ktorým bola žaloba žalobcu vo zvyšnej časti zamietnutá, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca mal za to, že rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci pokiaľ ide o zamietavý výrok rozsudku okresného súdu, a to v nesprávnej

interpretácii ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. Žalobca vo vzťahu k chybnjej interpretácii, v zmysle ktorej má mať úrok z omeškania povahu určitej sankcie za nesplnenie nepeňažných záväzkov poisťovateľa uvedených v § 11 ods. 6, poukázal na to, že ustanovenie odseku 8 v poznámke pod čiarou prostredníctvom odkazu 15a odkazuje na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré hovorí o tom, že veriteľ má právo požadovať úroky z omeškania v prípade, ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu. Žalobca uviedol, že pre prípady nepeňažných záväzkov odkazuje na právnu úpravu týkajúcu sa poplatku z omeškania, prípadne zmluvnej pokuty. Právny poriadok Slovenskej republiky nepozná nárok na zaplatenie úrokov z omeškania pri nesplnení nepeňažného záväzku. Žalobca mal za to, že ak v zmysle Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES zo dňa 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole (ďalej len „Smernica 2009/103/ES“) malo toto zákonné ustanovenie plniť povahu sankcie za nesplnenie nepeňažného záväzku poisťovateľa, tak je možné ho vykladať len tak, že v takomto prípade vzniká poškodenému právo na zaplatenie poplatku z omeškania, prípadne iného sankčného poplatku. V opačnom prípade absolútne stráca význam ustanovenie § 11 ods. 7, ktoré zakotvuje splatnosť pohľadávky poškodeného na poskytnutie poistného plnenia, a to dvoma spôsobmi. Žalobca uviedol, že ak by bola pripustená argumentácia žalovaného a okresného súdu vo vzťahu k tejto otázke, tak by to malo za následok, že poisťovňa by v podstate v každom jednom prípade mohla z uplatneného nároku poškodeným uhrádzať symbolické 1,- Eur a zvyšnú časť by poškodený musel uplatňovať v súdnom konaní, a to bez sankcie vo vzťahu k poisťovni v podobe úroku z omeškania. V týchto prípadoch by totiž poškodenému vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu poisťovni. Podľa žalobcu je takýto výklad neprípustný aj z pohľadu smernice 2009/103/ES, ktorá výslovne rozlišuje medzi prípadmi, kedy poškodený riadne a včas v potrebnom rozsahu zdokladuje svoj nárok a vyčíslil ho, a prípadmi, kedy je sporná zodpovednosť za škodu alebo škoda nie je presne určená alebo vyčíslená. Tam, kde poškodený predloží všetky doklady, riadne vyčíslil nárok a napriek tomu poisťovňa poistné plnenie v celku alebo v časti neposkytne, je to dôvod na sankcionovanie takéhoto postupu poisťovne aj vo forme úroku z omeškania.

9. Žalobca zdôraznil, že je potrebné vychádzať z účelu právnej normy, ktorým je dosiahnutie efektívnej reparácie náhrady škody, a preto je nutné vychádzať z okolností a dôvodov neposkytnutia plnenia poisťovňou. Ak poškodený splnil povinnosť predložiť všetky potrebné podklady pre ukončenie šetrenia poisťovne a poskytnutie poistného plnenia, a to v rozsahu postačujúcom pre priznanie nároku súdom, tak je potrebné takýto postup zohľadniť pri posudzovaní otázky vzniku omeškania na strane poisťovateľa. Zmyslom právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia, a to ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania. Žalobca uviedol, že ním predložený výklad zodpovedá aj obsahu Smernice 2009/103/ES, čl. 22. Ďalej žalobca poukázal na to, že k úroku z omeškania sa vyjadril aj Krajský súd v Košiciach vo svojom rozsudku zo dňa 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014. Žalobca v odvolaní poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 05.02.2019, sp. zn. 38Cb/13/2018 a v ňom vyjadrené závery, keď v tomto rozhodnutí Okresný súd Žilina priznal úroky z omeškania. Žalobca navrhol v napadnutej výrokovej časti rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 559,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 08.02.2018 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a o trovách rozhodnúť tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to trov tak na súde prvej inštancie, ako aj na odvolacom súde.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s dôvodmi tohto odvolania nesúhlasí a má za to, že prvostupňový súd rozhodol v zmysle rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 správne a je možné sa s jeho rozhodnutím stotožniť. Okresný súd podrobne odôvodnil svoje stanovisko a správne rozhodol, keď návrh žalobcu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol a trovy konania priznal podľa pomeru úspechu. Rovnaký názor vyjadril NS SR aj v rozhodnutí sp.zn. 1Cdo 212/2017 zo dňa 26.2.2019. Žalovaný preto žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť.

11. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného cestou právneho zástupcu uviedol, že žalovaný vo vyjadrení neuviedol žiadne podstatné tvrdenia, a preto sa žalobca v celom rozsahu pridržiava svojho odvolania a svojich doterajších vyjadrení a písomných podaní. Pri akceptácii právneho názoru žalovaného a označených rozhodnutí NS SR by došlo k popretiu právneho inštitútu úrokov z omeškania a jeho základných funkcií - preventívnej, represívnej a satisfakčnej. Takéto rozhodnutie by predstavovalo

neopodstatnený zásah do práv poškodeného a je v rozpore s účelom zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým účelom je zabezpečenie rýchlej a efektívnej reparácie náhrady škody a ochrany poškodeného.

12. Na doručené vyjadrenie žalobcu žalovaný písomne nereagoval.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

14. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/127/2020-182 zo dňa 16.3.2021 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

15. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Žalobca podané odvolanie odôvodnil námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

19. Námietku nesprávneho právneho posúdenia žalobca uplatnil voči záveru okresného súdu, ktorý vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplatenie žalobcom požadovaného úroku z omeškania, žalobu zamietol. Žalobca pritom namietal nesprávnu interpretáciu ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Žalobca zdôraznil, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v poznámke pod čiarou prostredníctvom odkazu 15a odkazuje na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí o tom, že veriteľ má právo požadovať úroky z omeškania v prípade, ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu. Pre prípady nepeňažných záväzkov žalobca odkázal na právnu úpravu týkajúcu sa poplatku z omeškania, prípadne zmluvnej pokuty. Právny poriadok Slovenskej republiky podľa žalobcu nepozná nárok na zaplatenie úrokov z omeškania pri nespĺnení nepeňažného záväzku. Žalobca ďalej v odvolaní zvýraznil obsah Smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2009/103/ES zo dňa 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole a upriamil pozornosť na závery rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v rozsudku sp. zn. 2Co/240/2014 zo dňa 09.04.2015 a rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/13/2018 zo dňa 05.02.2019.

20. Okresný súd záver o nedôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania odôvodnil odkazom na rozsudok NS SR vo veci sp.zn. 3Cdo/145/2017. Krajský súd ohľadom tohto rozsudku NS SR uvádza, že podľa jeho záverov „...peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nespĺnenie nepeňažnej povinnosti vyplývajúcej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poistovňa

pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania“. Okresný súd zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016 zo dňa 04.06.2016. Okresný súd potom vychádzajúc z týchto súdnych rozhodnutí dospel k záveru, že nie je dôvodný žalobcov nárok z titulu aplikácie ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., pretože poisťovateľ si splnil zákonnú povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., keď poškodenému zaslal písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poistné plnenie znížil, a teda nedošlo ku vzniku sankcie v podobe úrokov z omeškania.

21. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

22. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

23. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

24. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. odkazuje na nesplnenie povinností poisťovateľa podľa § 11 ods. 6 ust. zákona č. 381/2001 Z.z. Neobstojí preto námietka žalobcu, že tento odkaz nemožno aplikovať z dôvodu, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. odkazuje na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v ktorom je vyjadrené právo veriteľa požadovať od dlžníka v prípade omeškania s plnením peňažného záväzku aj úroky z omeškania. Žalobca uplatnil nárok podľa zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý v ust. § 11 ods. 7 osobitným spôsobom stanovuje splatnosť plnenia, ktoré má poisťovateľ poskytnúť. Podľa tohto ustanovenia je plnenie splatné do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa, respektíve po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Zákon tak rozlišuje splatnosť pohľadávky v časti poisťovateľom uznaného nároku a splatnosť časti pohľadávky pôvodne poisťovateľom neuznanej, ktorá bola následne priznaná v súdnom konaní. Priamo zo zákona vo vzťahu k tomuto druhu pohľadávky, ktorá má základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vyplýva určenie času jej splatnosti, čo zároveň vylučuje určenie iného času splatnosti poistného plnenia. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie čo aj len čiastočne, je z hľadiska určenia času plnenia v uznanom rozsahu rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti plniť, a toto plnenie je splatné do 15 dní od skončenia šetrenia s možným vznikom nároku na zaplatenie úroku z omeškania v prípade neplnenia poisťovateľa. Ak však poisťovateľ odmietol poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu a poskytol mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížil poistné plnenie, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, je pre určenie času plnenia s možným následným vznikom nároku na úrok z omeškania relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak by si poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Ust. § 11 ods. 8 tohto zákona totiž jasne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa

osobitného predpisu v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 tohto zákona. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a/, b/ zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne k prešetrovaniu poistnej udalosti.

25. Krajský súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu plynie, že v prejednávanej veci žalovaný splnil povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., keď Oznámením zo dňa 23.01.2018 (č.l. 16 spisu) poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie, ktoré si žalobca od neho nárokoval. Dôvodnosť odmietnutia poskytnutia plnenia poisťovateľom je pritom nepodstatná, keďže v zmysle tohto ustanovenia je poisťovateľ povinný poskytnúť písomné vysvetlenie, čo žalovaný splnil.

26. V zmysle uvedeného krajský súd ako súd odvolací dospel rovnako ako okresný súd k záveru, že pokiaľ si žalovaný splnil svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., nevznikla mu povinnosť uhradiť žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného úroky z omeškania. Žalovaný by sa do omeškania dostal až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. V súvislosti s vyššie uvedeným posúdením žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania, poukazuje odvolací súd na právny záver vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26. februára 2019 ako i rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co 335/2015 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/233/2017. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoje skôr vydané rozhodnutie vo veci sp. zn. 14Cob/46/2019.

27. Na základe uvedeného nevyhodnotil krajský súd odvolacie dôvody žalobcu ako relevantné. Krajským súdom bolo preto pristúpené k potvrdeniu rozsudku okresného súdu tak v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti ako aj vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, ako vecne správneho rozhodnutia podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Výrok o trovách konania pred súdom prvej inštancie nebol odvolaním žalobcu osobitne napadnutý a ako výrok závislý od výroku v merite veci bol preto pri potvrdení rozsudku okresného súdu rovnako potvrdený ako vecne správne rozhodnutie.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorému tak bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.